

Sygn. akt II K 854/18

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Kole w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Konrad Łęgoszewski

Protokolant: po. sekr. sąd. Lidia Miroszewska-Woźniak

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole – P. W.

po rozpoznaniu dnia 24 stycznia 2019 r. sprawy

P. K., ur. (...) w K.,

syna J. i L. zd. Z.,

skazanego prawomocnymi wyrokami, w których kary i środki karne podlegają wykonaniu:

1. Sądu Rejonowego w Kole z dnia 30 maja 2017 r. sygn. akt II K 503/16 za przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. i art. 197 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w okresie od lutego 2016 r. do 4 kwietnia 2016 r. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz środek karny w postaci zakazu zbliżania się do pokrzywdzonej na odległość mniejszą 200 metrów oraz zakaz kontaktowania się z pokrzywdzoną w jakikolwiek sposób na okres 5 lat oraz nakaz opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzoną na okres 5 lat;

2. Sądu Rejonowego w Kole z dnia 6 czerwca 2018 r. sygn. akt II K 795/16 za ciąg przestępstw z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., popełnionych w okresie od lutego 2016 r. do 7 października 2016 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz za przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. popełnione w dniu 14 listopada 2016 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności; w konsekwencji wymierzono karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz zakaz zbliżania się do pokrzywdzonych na odległość nie mniejszą niż 200 metrów na okres 5 lat.

I. Na podstawie art. 85 § 1 i § 2 k.k., art. 86 § 1 k.k. oraz art. 91 § 2 k.k. łączy wyżej opisane w punktach 1 i 2 kary pozbawienia wolności, wymierzając skazanemu P. K. karę łączną 2 (dwa) lat i 11 (jedenaście) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art. 577 k.p.k. w zw. z art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w punkcie I kary łącznej 2 (dwa) lat i 11 (jedenaście) miesięcy pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres wykonywania kary pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt II K 503/16 od 06.04.2016 r. do 22.04.2016 r. oraz od 01.12.2016 r. do 10.07.2016 r.

III. Na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie o wydanie wyroku łącznego co do środków karnych orzeczonych w sprawach o sygn. akt II K 503/16 i II K 795/16.

IV. Pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach podlegających łączeniu pozostawia bez zmian.

V. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Kole na wniosek Dyrektora Aresztu Śledczego w O. W.. wszczął postępowanie o wydanie wyroku łącznego wobec skazanego P. K..

W toku przedmiotowego postępowania w oparciu o kartę karną Sąd ustalił, że P. K. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami, w których kary i środki karne podlegają wykonaniu:

- Sądu Rejonowego w Kole z dnia 30 maja 2017 r. w sprawie o sygn. akt II K 503/16 za przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. i art. 197 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione od lutego 2016 r. do 4 kwietnia 2016 r. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz środek karny w postaci zakazu zbliżania się do pokrzywdzonej na odległość mniejszą niż 200 metrów oraz zakaz kontaktowania się z wyżej wskazaną pokrzywdzoną w jakikolwiek sposób na okres 5 lat oraz zakaz w postaci nakazu opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzoną na okres 5 lat;

- Sądu Rejonowego w Kole z dnia 6 czerwca 2018 r. w sprawie o sygn. akt II K 795/16 za ciąg przestępstw z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w okresie od lutego 2016 r. do 7 października 2016 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz środek karny w postaci zakazu zbliżania się do pokrzywdzonych na odległość mniejszą niż 200 metrów na okres 5 lat, a nadto za przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. popełnione w dniu 14 listopada 2016 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności; w konsekwencji wymierzono karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd ustalił nadto, że P. K. jest osobą uprzednio karaną, niemniej wcześniej orzeczone kary pozbawienia wolności zostały już wykonane ewentualnie upłynął już okres próby i w związku z tym nie podlegają łączeniu węzłem kary łącznej zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami. Chodzi tu w szczególności o karę pozbawienia wolności orzeczoną w wyroku Sądu Rejonowego w Kole sygn. akt II K 19/13, która została wykonana z dniem 28 października 2017 r.

Skazany P. K. jest żonaty, niemniej aktualnie toczy postępowanie rozwodowe z pokrzywdzoną żoną. Wobec niego orzeczono obowiązek alimentacyjny na córki w wysokości 1.200 zł miesięcznie, którego nie realizuje. Przed osadzeniem prowadził gospodarstwo rolne w miejscu wspólnego zamieszkania z żoną. Aktualnie odbywa karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie SR w Kole sygn. akt II K 503/16. W zakładzie karnym jego zachowanie oceniane jest jako dobre. Skazany był 27 razy nagradzany regulaminowo. Przekroczenia dyscyplinarne popełnił jedynie dwukrotnie w lutym i marcu 2017 r., a od tego czasu nie odnotowano jakichkolwiek negatywnych zachowań. Przestrzega regulaminu i porządku wewnętrznego w jednostce penitencjarnej. Aktualnie pracuje w grupie remontowej, gdzie również jest oceniany pozytywnie. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowego oddziaływania, który realizuje bez zastrzeżeń. Wobec popełnionych przestępstw pozostaje bezkrytyczny i uważa, że jest oczerniany przez żonę i jej rodzinę.

Powyższy stan faktyczny sprawy Sąd ustalił na podstawie: karty karnej (k. 9-10), opinii o skazanym (k. 14), odpisów wyroków Sądu Rejonowego w Kole i Sądu Okręgowego w Koninie (k. 15-19), oraz dokumentów zawartych w aktach spraw Sądu Rejonowego w Kole o sygn. akt II K 503/16, II K 795/16.

Wartość dowodowa wyżej wskazanych dokumentów nie budzi żadnych wątpliwości, a w szczególności nie została zakwestionowana przez żadną ze stron.

Zdaniem Sądu w sprawie zachodzą przesłanki do wydania wyroku łącznego wobec skazanego P. K. przy czym należy podkreślić, że chodzi o aktualnie obowiązujące zasady od dnia 1 lipca 2015 r., skoro wszystkie kary podlegające wykonaniu zostały prawomocnie orzeczone po tym dniu.

Wobec tego podstawę materialną do wydania wyroku łącznego wobec skazanego stanowią przepisy art. 85 § 1 i § 2 k.k., art. 86 § 1 k.k.

W toku postępowania Sąd ustalił, że połączeniu mogą ulec jedynie kary orzeczone w sprawach Sądu Rejonowego w Kole o sygn. akt II K 503/16 w wymiarze 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz o sygn. akt II K 795/16 w

wymiarze 10 miesięcy pozbawienia wolności (kara łączna). Jak już zauważono orzeczone wcześniej w sprawie II K 19/13 kara 1 roku pozbawienia wolności, zarządzone do wykonania w wymiarze 6 miesięcy, została wykonana w całości przed wszczęciem niniejszego postępowania.

Z art. 85 § 1 i § 2 k.k. wynika, że obecnie instytucja kary łącznej dotyczy w istocie zbiegu kar, skoro łączeniu podlegają kary, ale tylko podlegające wykonaniu (a więc wykonywane lub podlegające wykonaniu w przyszłości), bez względu na czas popełnienia przestępstw. Według zaś art. 86 § 1 k.k. sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak między innymi kary 20 lat pozbawienia wolności, co stosuje się odpowiednio, gdy podstawą wymiary nowej kary łącznej są wcześniej orzeczone kary łączne (art. 86 § 4 k.k.).

W konsekwencji Sąd łącząc w punkcie I wyroku wymienione wyżej kary łączne, przy uwzględnieniu zasad określonych w art. 86 § 1 k.k., wymierzył skazanemu karę łączną w wymiarze 2 lat i 11 miesięcy pozbawienia wolności. Zgodnie z przepisem art. 86 § 1 k.k. Sąd mógł w tym zakresie wymierzyć karę łączną pozbawienia w granicach od 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (najwyższa kara jednostkowa) aż do sumy wspomnianych kar – a więc 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzając karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 2 lat i 11 miesięcy pozbawienia wolności Sąd zastosował zasadę absorpcji, gdyż orzeczone kara łączna przekracza minimalny wymiar kary łącznej o 5 miesiące, a do maksymalnego wymiaru brakuje również 5 miesięcy. Co prawda przy orzekaniu kary łącznej możliwe jest – w świetle art. 86 § 1 k.k. - zastosowanie zarówno zasady pełnej absorpcji, jak i zasady pełnej kumulacji, to jednak należy pamiętać, że zastosowanie każdej z tych zasad jest rozstrzygnięciem skrajnym, które może być stosowane wyjątkowo i wymaga wnikliwego umotywowania w uzasadnieniu wyroku (por. wyrok SN z dnia 2 grudnia 1975 r., Rw 628/75, OSNKW 1976/2/33).

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki do zastosowania wymienionych zasad pełnej absorpcji czy pełnej kumulacji. W szczególności zastosowaniu zasady pełnej absorpcji sprzeciwiają się okoliczności takie jak kilkukrotna karalność skazanego za przestępstwa, w tym na karę pozbawienia wolności zarządzone do wykonania. Świadczy to o braku poprawy w zachowaniu skazanego, który pomimo wcześniejszych skazań, dopuścił się szeregu przestępstw na szkodę żony i członków jej najbliższej rodziny. Wypada w tym miejscu zauważyć, że w sprawie o sygn. akt II K 503/16 skazany był początkowo tymczasowo aresztowany, a następnie zastosowano wobec niego wolnościowe środki zapobiegawcze. Jednak w konsekwencji jego wyjątkowo negatywnego zachowania wobec pokrzywdzonej w toku toczącego się procesu sądowego wobec P. K. został ponownie zastosowany izolacyjny środek zapobiegawczy. Jak wynika z opinii o skazanym pomimo prawomocnych skazań P. K. w dalszym ciągu pozostaje bezkrytyczny wobec popełnionych przestępstw uważając, że jest oczerniany przez żonę i jej najbliższych. Daje to negatywną perspektywę co do jego zachowania po opuszczeniu zakładu karnego, w szczególności czy będzie przestrzegał orzeczonych zakazów zbliżania się i kontaktowania z pokrzywdzonymi. Obawa ta jest tym bardziej realna, że jak już wspomniano kiedy wcześniej był orzeczone wobec niego zakaz zbliżania się do żony (jako środek zapobiegawczy) P. K. notorycznie go łamał i wówczas dopuścił się jeszcze szeregu przestępstw. Poza tym kary podlegające łączeniu zostały orzeczone za różnego rodzaju przestępstwa: w sprawie II K 503/16 za przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. i z art. 197 § 1 k.k., a w sprawie II K 795/16 za ciąg przestępstw z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. oraz z art. 288 § 1 k.k., których to czynów skazany dopuścił w czasie trwania procesu w sprawie II K 503/16.

Trzeba pamiętać, że wyrok łączny nie ma przecież na celu premiowania osób kilkukrotnie karanych. Sąd orzekając karę łączną zyskuje możliwość swobodnego wyboru wysokości kary łącznej, w ramach określonych przez dyrektywy i zasady wymiaru kary, wynikających w szczególności z art. 85a k.k. Innymi słowy kara łączna to szczególna kara wymierzana niejako "na nowo" i jako taka stanowić musi syntetyczną całościową ocenę zachowań sprawcy, będąc właściwą, celową z punktu widzenia prewencyjnego reakcją na popełnione czyny i jako taka nie może i nie powinna być postrzegana jako instytucja mająca działać tylko i wyłącznie na korzyść skazanego, ale jako instytucja gwarantująca racjonalną politykę karania w stosunku do sprawcy kilku czy wielu przestępstw.

Wszystkie te argumenty przemawiają za zastosowaniem w niniejszej sprawie zasady asperacji, a orzeczona kara łączna nie może być uznana za karę surową, biorąc pod uwagę poczynione wyżej uwagi.

Wymierzając karę łączną pozbawienia wolności Sąd wziął pod uwagę aktualną pozytywną opinię o skazanym z zakładu karnego, z której wynika, że skazany w warunkach izolacji zachowuje się pozytywnie. Wypada jednak zauważyć, że pomimo realizacji procesu resocjalizacji w dalszym ciągu pozostaje bezkrytyczny wobec popełnionych przestępstw.

Sąd nadto wziął po uwagę, że wszystkie przestępstwa zostały popełnione w krótkim czasie od lutego do 16 listopada 2016 r. i w istocie dotyczą konfliktu skazanego z jego żoną, który rozszerzył się również na członków najbliższej rodziny pokrzywdzonej. Zakt dołączonych spraw wynika, że nastąpiło to jednak na skutek negatywnych zachowań skazanego i zaowocowało w konsekwencji ponownym zastosowaniem tymczasowego aresztowania i wszczęciem kolejnych postępowań karnych.

Przytoczone wyżej okoliczności, jak i opisane zasady uzasadniają w ocenie Sądu wymierzenie kary łącznej w wymiarze 2 lat i 11 miesięcy pozbawienia wolności, a w kontekście okoliczności dotyczących skazanego orzeczenie to nie może jawić się jako zbyt surowe.

Sąd nadto na podstawie art. 577 k.p.k. w zw. z art. 63 § 1 k.k. zaliczył na poczet orzeczonej kary łącznej okres wykonywania kary pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt II K 503/16 od 06.04.2016 r. do 22.04.2016 r. oraz od 01.12.2016 r. do 10.07.2016 r. – pkt II wyroku.

Sąd nie znalazł podstaw do połączenia orzeczonych w sprawach jednostkowych środków karnych. Należy bowiem zauważyć, że te środki nie pokrywają się przedmiotowo – w sprawie II K 503/16 jest to zakaz zbliżania się i kontaktowania z pokrzywdzoną oraz nakaz opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzoną żoną, zaś w sprawie II K 795/16 orzeczono tylko zakaz zbliżania się do pokrzywdzonych. Ponadto w sprawie II K 503/16 orzeczone środki dotyczą tylko pokrzywdzonej żony, zaś w sprawie II K 795/16 wymienionej pokrzywdzonej i jej rodziców. Z uwagi na więc na inny zakres przedmiotowo-podmiotowy orzeczonych środków karnych brak jest podstaw od ich łączenia. Zresztą na marginesie należy zauważyć, że łączenie tych środków nie ma w istocie żadnego praktycznego znaczenia, skoro środki zaczną biec równolegle po opuszczeniu przez skazanego zakładu karnego. Z tej przyczyny w tym zakresie Sąd umorzył postępowanie - pkt III wyroku.

Sąd nadto orzekł, że pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach podlegających łączeniu pozostają bez zmian, w szczególności dotyczy to orzeczenia obowiązku naprawienia szkody i orzeczonych kosztów procesu – pkt IV wyroku.

W pkt V wyroku mając na uwadze sytuację finansową i materialną skazanego, Sąd zwolnił go od ponoszenia kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego, skoro przebywa w zakładzie karnym.

Konrad Łęgoszewski